

ROSER VILALLONGA

Enric Lluch entre el seu fill i l'exconseller Antoni Castells, en un homenatge al seu germà Ernest Lluch

Un mestre excel·lent

ENRIC LLUCH I MARTÍN (1928-2012)

Ge3graf

Nascut a Barcelona en el si d'una família il·lustrada i catalanista, Enric Lluch es llicencià en Hist3ria (1956) a la Universitat de Barcelona, on el mestratge de Salvador Llobet i de Jaume Vicens Vives contribuï a orientar els seus interessos científics vers la geografia. Després del pas per la Universitat de Liverpool com a professor lector (1957-58), impartí docència en diverses escoles i instituts barcelonins alhora que impulsava el moviment de renovació pedag3gica Rosa Sensat. Professor a la Universitat de Barcelona (1961-66), en fou expulsat degut a la seva participaci3n en la Caputxinada. A partir del 1969 fou professor a la Universitat Aut3noma de Barcelona, i va ser un dels redactors del *Manifest de Bellaterra*. A la UAB, Lluch s'involucrià activament en els processos de renovaci3n universitària, tant pel que fa als mètodes i els continguts pedag3gics com en relaci3n a les estructures administratives i els plans d'estudi. Allí hi fundà el Departament de Geografia partint d'estrets lligams amb la resta de les ciències socials.

La seva docència i recerca van ser la baula imprescindible que permeté relligar l'empenta de la geografia catalana d'abans de la Guerra Civil encapçalada per

Pau Vila (amb qui Lluch mantingué una estreta relaci3n) amb les tendències més innovadores de la geografia internacional, que Lluch contribuï de manera decisiva a introduir en la universitat catalana a partir dels anys seixanta.

La geografia de Lluch sempre mantingué un discurs obert, compromès i interdisciplinari, amb un clar component ideol3gic i una evident preocupaci3n social: segons Lluch, la geografia no només podia descriure i ajudar a entendre la realitat sin3 interpretar-la i transformar-la per al bé de la ciutadania. És per aix3 que les seves principals aportacions científiques es van centrar en la renovaci3n dels conceptes i mètodes de la geografia regional (d'aquí la seva *Geografia de la sociedad humana*) i l'estudi del pensament territorial català però també en l'anàlisi de les àrees funcionals i, sobretot, de l'organitzaci3n territorial de Catalunya (elaborant, juntament amb Oriol Nel·lo, els imprescindibles *La gènesi de la divisi3n territorial de Catalunya* i *El debat de la divisi3n territorial de Catalunya*, o participant en la comissi3n Roca). La geografia de Lluch fou essencialment acadèmica però oberta a la pràctica professional i al servei de l'administraci3n pública. Si bé com autor no fou gaire prolífic, Lluch sempre concedí gran

importància al món editorial: en són exemples el seu impuls a diverses col·leccions de l'editorial Oikos-Tau o la fundaci3n de la revista acadèmica *Documents d'Anàlisi Geogràfica*.

El compromís de Lluch amb la ciència i la societat catalana ha estat decisiu encara que sovint mig amagat pel seu desig exprés d'evitar un excessiu protagonisme. Així, Lluch fou responsable de la concepci3n i els inicis de la *Gran Enciclopèdia Catalana* i tingué un paper destacat en l'impuls d'iniciatives civiques i culturals com per exemple el Congrés de Cultura Catalana (1975-77). Fou membre de l'Institut d'Estudis Catalans, president de la Societat Catalana d'Ordenaci3n del Territori i vicepresident de la Societat Catalana de Geografia.

Professor emèrit de la UAB des del 1998, destacà com un mestre excel·lent amb una orat3ria rica i seductora. Malgrat defugir jerarquies i guardons, fou distingit amb el premi Ramon Fuster, el Jaume Vicens i Vives i la Medalla d'Or de la UAB. Estan ben presents en la mem3ria d'amics, col·legues i estudiants els retalls de diari amb notícies d'interès que, de manera pacient i constant, Lluch trametia per correu postal.

ABEL ALBET

Universitat Aut3noma de Barcelona